

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۲ مارچ ۲۰۲۲

دشمنی طالب با نوروز! (۲)

دوشنبه- ۰۱ حمل ۱۴۰۱- کابل:

ب - با در نظر داشت این که اسلام به تعبیری ادامه ادیان ابراهیمی و به تعبیر دیگری زائیده و تفاله تحریف شده آن ادیان می باشد و دیدگاهش نسبت به آفرینش طفلانه تر و مزخرف تر از آن است که حتا با دیدگاه ادیان غیر ابراهیمی مانند برهمنیسم، بودیزم و آئین کنفیسیوس مقایسه گردد تا چه رسد به دیدگاه علمی امروز، و با در نظر داشت این که در ادیان ابراهیمی من جمله دیانت اسلام، تاریخ پیدایش کائنات، کره زمین و انسان را کلاً با رقمی در حدود هفت هزار سال نشان داده، نخستین انسان را نیز "آدم" و آنها را نژاد "سامی" معرفی می دارد، نمی تواند با نوروز به مثابه نمودی از افکار مردمی روزگاران کهن، کنار بیاید، از همین رو ناگزیراً در تقابل با آن قرار می گیرد و آن را تخطئه می نماید.

پ- مخالفت ادیان ابراهیمی با نوروز به تضاد های اعتقادی محدود نمانده، دلایل سیاسی - تاریخی نیز آنها را در تقابل با یک دیگر قرار می دهد.

تاریخ به ما می آموزد که با آمدن اسلام و فتح خونبار کشور های متمدن به وسیله ارتش خونریز اسلامی، اعراب مهاجم و متجاوز در اکثر بلاد مفتوحه نه تنها قادر شدند از کشته ها پشته بسازند، کله منارها تشکیل دهند و یا هم بر تختی از اجساد قربانیان تجاوزات خونبار شان جلوس نمایند بلکه به زور شمشیر و با خشونت قادر گردیدند تا زبان فرهنگ، رسم و رواج و عنعنات را نیز در کشور های مفتوحه نیست و نابود نموده، با گسترش فرهنگ و زبان عربیها، تعدادی از کشور های "عرب شده" یا "مغرب" را به وجود بیاورند.

خلاف این روند عام و کلی در بلاد و کشور های مفتوحه به وسیله سپاه خون آشام عرب، در سرزمین هائی که امروز به کشور های آسیای میانه، افغانستان و ایران مسمانند، گذشته از دوام مقاومت های نظامی که صد ها سال گاهی با پیروزی و زمانی شکست همراه بود، در یک عرصه دیگر، مقاومت چنان ریشه دار و از بالندگی خاصی برخوردار بود، که نه تنها اعراب مهاجم و خونریز قادر نشدند آن را از بین ببرند، بلکه در دراز مدت ناگزیر شدند خود در مقابل آن زانو زده، سلطه آن را بر خود بپذیرند.

این ساحه، ساحه فرهنگی در تمام زمینه ها بود، از زبان فارسی- دری گرفته تا رسم و رواج های کهن جامعه آریائی همه در مقابل اسلام و فرهنگ اسلامی چون سد سکندر از خود ایستادگی نشان داده، مانع از مرگ فرهنگی جامعه و در نتیجه مانع "معرب شدن" این خطه گردیدند.

یکی از این رسم و رواج ها، اعزاز و تجلیل جشن باستانی "نوروز" به مثابه روز زایش و پیدایش، روز احیای طبیعت و روز گشایش حیات اجتماعی بود. یعنی جامعه آریائی آن روز در مقابل چند عیدی که هیچ منطقی جهت برگزاری آنها وجود ندارد اعم از عید رمضان و یا عید قربان و یا هم مزخرف تر از آن اعیادی که مذاهب مختلف اسلامی برای خود جشن می گیرند، جشن های پارینه خود را از چهارشنبه سوری و جشن سده گرفته تا نوروز، قرار داده با تمام قدرت کوشیدند آنها را زنده نگه دارند.

هموطنان گرامی!

این که امروز طالب جشن نوروز را به رسمیت نمی شناسد و با شمشیر کشیدن بر روی یک ملت رخصتی نوروز را باطل اعلام می دارد و کارمندان ادارات را وادار می سازد تا به کار هایشان حاضر باشند، باید بدانید که چیز نوی نیست. نوروز به مثابه خار چشم جهانگشایان و سپاهیان خونخوار عرب، به مانند سایر مراسم از همان نخستین روز های تهاجم اعراب بر افغانستان نه تنها ممنوع و ضد اسلامی اعلام شده است، بلکه در بستر زمان بودند حکمرانان جبار معتقد به اسلام که بر برگزاری جشن نوروز مالیه و باج تعیین نموده، آنهایی را که این روز را جشن می گرفتند، وادار به پرداختن مقادیر هنگفتی پول می نمودند.

مگر این حکم ظالمانه حکام جبار اسلامی هم نتوانست، بر نوروز فایق آید، یعنی در حالی که مردم از رویارویی با حکام جبار اسلامی خودداری می کردند و در ظاهر تجلیل از نوروز را کنار گذاشته بودند، در عمل تلاش می ورزیدند تا به صورت مخفیانه آن را برگزار نموده سینه به سینه و حضوری چنین مراسمی را زنده نگه داشته، به نسل های بعدی انتقال دهند.

هموطنان گرامی!

فلسفه مجاز نبودن خروج برخی از نذور از خانه، بیشتر از آن که مبنای مذهبی داشته باشد، رعایت اصل مخفی کاری بوده که نمی خواستند با خروج آن نذر از خانه، حاکمیت از آن اطلاع بیابد.

هموطنان گرامی!

هرگاه از چنین منظری به جشن نوروز نگریسته شود، دیده می شود که طالب و طالبیسم در وجود نوروز و بقیه جشن های مردمی، نطفه ها و هسته های مقاومت مردمی علیه دیانت مطلقاً بیگانه یعنی اسلام را می بینند. آنها می دانند که اسلام مال نژاد سامی در کل و عرب به صورت خاص می باشد و هیچ ربطی به بقیه نژاد ها ندارد، آنها می دانند که مردمان کشور های مفتوحه، با زنده نگه داشتن فرهنگ، رسم و رواج و زبان شان، در واقع هسته های مقاومت را برای فردا آبیاری می نمایند. آنها می دانند مادامی که در افغانستان زبان فارسی - دری به مثابه زبان اکثریت بلامنازع و وسیله افهام و تفهیم بین تمام اقوام افغانستان و سنن اتحاد آوری چون نوروز وجود دارد، سرانجام مردم به پاخاسته، طالب و طالبیسم این لشکر جهل و ظلمت بیگانگان را به گورستان تاریخ خواهند سپرد. آنها می دانند که در مقطع کنونی تجلیل از نوروز معادل فیر یک مرمی به قلب ارتجاع مذهبی متکی بر ادیان ابراهیمی می باشد، از همین رو با آن مخالفت می ورزند.

هموطنان گرامی!

این که تعدادی از جهال طالب به خصوص ابوجهل زمان "مولوی حنفی" ادعا نموده که "نوروز رسم مجوس" است، فقط اذعان به جهالت خودشان از تاریخ این کشور است چه هرگاه اینها می دانستند که جشن نوروز حد اقل هزار سال قبل از تولد زردشت و دیانت زردشتی در افغانستان تجلیل می شده چنین گوه بزرگی را نمی خورد و دهنش را برابر با فهم نداشته اش باز می نمود.

و اما طالب این را بداند، که فرض محال اگر نوروز جشن دیانت زردشتی نیز باشد باز هم برای مردم ما، یعنی مردم افغانستان از خودشان است. در این کشور جشنها و اعیادی بیگانه اند که با لشکرهای خونریز اعراب آمده اند، باید از همین اکنون تصمیم بگیریم که به مثابه تقابل با هجوم فرهنگی عرب و اسلام، اعیاد اسلامی را تحریم نمائیم و هیچ گونه ارج و حرمتی به آنها قایل نگردیم.

هموطنان گرامی!

با تجلیل از نوروز و بقیه مراسم سنتی کشور، هسته های مقاومت ضد طالب و فرهنگ جهل و ظلمت اسلامی را پایه گذاری نمائیم.

هر روز تان نوروز و نوروز تان پیروز!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!